

Juldmægtig hos Tæsterne maatte han have en heel Række af Underconti, blot for Tiendens Skuld, og jeg skal villigt indrømme, at der vilde kunne reises vægtige Indvendinger herimod. Søvrigt haaber jeg, at den ærede Rigsdagsmand, som ikke har stillet noget Underændringsforslag, vil stemme for Forslaget i den Skikkelse, hvori det nu foreligger.

Thalbieter: Det af den ærede Minister under Nr. 3 stillede Forslag er ikke noget Nyt for mig. Jeg skal gjøre opmærksom paa et Præcedents for at ordne Forholdet paa denne Maade. Bispetienden bliver — jeg veed ikke, om det er Tilfelbet, overalt, men ialtfald er det saaledes i Kjøbenhavns Amt — naar den er afløst, indbetalt af Godseieren for Tæsterne, og han maa bære det fulde Ansvar for Tienden ligesom for de kongelige Skatter, idet naar der er Restancer, Listen da bliver sendt ind med Godseierens Navn paa. Jeg finder det rigtigt, at hvad der saaledes gjælder med Hensyn til Bispetienden udvides til at gjælde med Hensyn til Præstetienden, naar den skal indbetales paa Amtstuen, og jeg skal derfor stemme for det af den ærede Minister under Nr. 3 stillede Forslag.

Ordføreren: Jeg skulde blot, efter hvad jeg har havt Leilighed til at erfare ved en Conference med nogle af Udvalgets Medlemmer, sige, at der vistnok hos de Fleste, der have deeltaget i at stille Underændringsforslaget til Ministerens Forslag under Nr. 4 er en Tilbøielighed til at tage det tilbage, men da jeg imidlertid ikke med Visshed kan sige, at de Alle ere enige heri, skal jeg indskrænke mig til at udtale, at jeg for mit Bekommende ikke insisterer paa Forslaget, men agter at stemme imod det, hvilket jeg ogsaa veed, at Andre af Udvalget ville gjøre.

Brock: Jeg skal blot tillade mig en ganske kort Bemærkning, da jeg, ligesom jeg ikke hidtil har hørt mig videre ved denne Lovs Behandling, saaledes heller ikke nu ønsker det. Der forekommer imidlertid i Ministerens Forslag under Nr. 2 Noget, angaaende hvis rette Fortolkning flere ærede Landstingsmænd have

henvendt sig til mig, og som ogsaa er uforstaaeligt for mig selv. Jeg har forstaaet det saaledes, at Ministeren meente, at det ligeoverfor de Betænkkeligheder, der her i Salen ere udtalte med Hensyn til, hvorvidt Lovgivningen skulde være berettiget til ved sit Bud at fastsætte, at Tiendekornet in natura skulde fremtidigt svares efter Capitelstarten, og saaledes gribe ind i de Tiendeaccorder, der maatte have fundet Sted, turde være rigtigt at berettige de private Tiendehydere til at bringe dette Spørgsmaal ind for Domstolene, saaledes, at naar nogen Yder maatte finde sig forurettet ved denne Bestemmelse og desangaaende indgiver sin Besværing til Stiftsøvrigheden, denne da har at afgive en Kjendelse i dobbelt Retning, dels om Yderen er forpligtet til at taale, at Tiendehydelsen in natura bliver forandret til en Pengeafgift, og dels med Hensyn til selve Beregningen af denne Pengeafgift, og at derefter atter dette dobbelte Spørgsmaal skal, hvis man ikke fandt sig tilfredsstillet ved Stiftsøvrighedens Bestemmelse, kunne bringes ind for Domstolenes Afgjørelse. Det er denne Fortolkning, jeg idag — og Ændringsforslaget har ikke været mig bekjendt før idag — har troet at maatte faae ud af den ærede Ministers Ændringsforslag. Skulde denne være rigtig, og jeg nærer ikke Tvivl derom, saa skal jeg tillade mig at bemærke, at Domstolene, naar Sagen endelig bringes ind for dem, ikke ville være istand til at behandle mere end det ene Spørgsmaal, nemlig det, om Yderen er pligtig til at taale, at Tienden fra Hydelsen i Korn in natura gaaer over til en Pengeafgift, hvorimod den anden Deel, Beregningen af den Pengeafgift, der er fastsat af Stiftsøvrigheden, er et reent administrativt Anliggende, som Domstolene adrig ville kunne gaae ind paa, ligesom det ogsaa strax vil staae klart for Enhver, at Domstolene ville favne den nødvendige Kundskab til at indlade sig derpaa. Det forekommer mig derfor, at det maaskee kunde være rigtigt, at denne Afgang til at faae Spørgsmaalet afgjort ved Domstolene, som jo Ændringsforslaget vil aabne for den private Tiendehyde, tilstaaes ham strax paa Sagens første Stadium, saaledes at Stiftsøvrighedens nærmere Bestemmelse om Veberlagets Størrelse ikke fandt Sted, spænd Spørgs-